

Donaghadee

54°38.7' severní šířky
5°31.8' západní délky

Tento krásný přímořský resort v County Down byl vystavěn stejně jako „Short Sea Route“ u Portpatrick v Wigtownshire v roce 1662, jejich vzdálenost je 35,4 km (22 mil) a byl v provozu po 200 let. Bohužel vzhledem k postavení blízké železnice, zvětšení lodí, špatnému přístupu do Portpatrick a víceméně neexistujícím východním větrům v Donaghadee byla tato cesta zrušena. V roce 1861 byla železnice z Belfastu dostavěna až do Donaghadee, do Portpatricku byla dostavěna rok nato. Pozornost byla obrácena na cestu vytvořenou 1871 mezi Larne a Stranraer (Skotsko).

S příchodem lodí na parní pohod – v Donaghadee poprvé použita 1825 – byly přístavy v Donaghadee a Portpatrick na náklady pošty zmodernizovány. Modernizace byla navržena a provedena předními civilními technikami své doby: John Rennie a jeho syn Sir John Rennie.

Donaghadee Harbour Commissioners informovali 5.11.1934 Ballast Board o tom, že jsou připraveni postavit maják na jižním molu a požádali jej, aby se o tuto záležitost postaral. Trinity House tuto žádost okamžitě zamítl a odkázal Ballast Board na zprávu Select committee of the House of Commons (konkrétně strana 75).

Věž je postavena z vápence a původně měla přírodní šedou barvu. Dnes je celá stavba natřena bíle s černým podstavcem. O přebarvení bylo rozhodnuto někdy mezi lety 1869 a 1875.

Bylo naplánováno zřízení obydlí pro strážce (1841) a byl také pronajat pozemek blízko mola. Na tomto pozemku bylo ale zřízeno opravna a sklad bójí. Do roku 1864 obydlí postaveno nebylo. V mezidobí žil strážce majáku v domě ve městě, který si pronajal Ballast Board.

12. 5. 1900 došlo k velkému požáru a poškození optiky. V době, kdy probíhali opravy bylo použito dočasné světlo. Oprava byla ukončena v září stejného roku.

K převedení na nehlídaný elektrifikovaný maják došlo 2. 10. 1934 – Donaghadee byl první maják převedený na elektrickou energii. V dalším roce jej následoval maják Chain Tower v Larne a potom v roce 1938 Tuskar Rock.

Charakter nového světla je Isophase, svítí každé 4 sekundy; červený sektor byl zrušen. Síla světla byla navýšena z méně než 1.000 na 20.000 kandel.

Jako náhradní zdroj bylo použito acetylenové světlo.

V dubnu 1967 byl nainstalován automatický záložní generátor (do základny věže) a byl také obnoven červený sektor. Do optiky byly dodány 2 elektrické lampy. Náhradní acetylenový zdroj byl zrušen. K těmto změnám došlo také díky zrušení majákové lodi Skulmartin, místo níž byla dána velká bóje.

Během roku 1950 požádalo Ministry of Commerce o povolení doplnění sirény (zvukového signálu za špatné viditelnosti) a její používání ve chvíli kdy se lokální (zejména rybářské) lodě budou vracet do přístavu. Požadavek byl schválen a siréna byla namontována na balkonové zábradlí. Avšak s jejím používáním se nezačalo dříve než v roce 1953. Siréna je kontrolována Harbour Board Office.

translation © Anicka 2005:

http://www.cil.ie/flat_areaEQLIghthousesAMPLighthouseIDEQL48_entry.html